

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 875/2007

z dne 24. julija 2007

o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za pomoč *de minimis* v ribiškem sektorju in o spremembah Uredbe (ES) št. 1860/2004

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 92 in 93 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za določene vrste horizontalne državne pomoči ⁽¹⁾ in zlasti člena 2(1) Uredbe,

ob objavi osnutka te uredbe ⁽²⁾,

po posvetovanju s Posvetovalnim odborom za državno pomoč,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 994/98 pooblašča Komisijo, da z uredbo določi zgornjo mejo, pod katero se šteje, da ukrepi pomoči ne izpolnjujejo vseh meril iz člena 87(1) Pogodbe in zato zanje ne velja postopek uradne priglavitve iz člena 88(3) Pogodbe.
- (2) Na podlagi navedene uredbe je Komisija sprejela Uredbo (ES) št. 69/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomoči *de minimis* ⁽³⁾, ki določa zgornjo mejo 100 000 EUR na upravičenca v obdobju treh let. Ta uredba prvotno ni veljala za kmetijski, ribiški, ribogojni in transportni sektor, ker so zanje veljali posebni predpisi.
- (3) Za kmetijski in ribiški sektor je Uredba Komisije (ES) št. 1860/2004 z dne 6. oktobra 2004 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za pomoč *de minimis* v kmetijskem in ribiškem sektorju ⁽⁴⁾ uvedla posebno zgornjo mejo 3 000 EUR na upravičenca za obdobje treh let, ker so izkušnje, ki jih je pridobila Komisija, pokazale, da zelo majhni zneski pomoči, dodeljeni v teh sektorjih, ne izpolnjujejo meril člena 87(1) Pogodbe, če so izpolnjeni nekateri pogoji. Tako je v primeru, ko znesek pomoči, ki ga prejmejo posamezni proizvajalci, ostane majhen, in celotni znesek pomoči, dodeljene tema sektorjema, ne preseže majhnega odstotka vrednosti proizvodnje.

(4) Glede na spremenjene gospodarske razmere in pridobljene izkušnje v zvezi z uporabo obstoječih pravil *de minimis* so bile potrebne spremembe teh pravil. Zato je Komisija sprejela Uredbo (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis* ⁽⁵⁾. Ta uredba je nadomestila Uredbo (ES) št. 69/2001, povečala splošno zgornjo mejo *de minimis* s 100 000 EUR na 200 000 EUR, razširila uporabo Uredbe tudi na sektor, ki se ukvarja s predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov, in določila nov prag *de minimis* 100 000 EUR za državno pomoč za cestno-prometni sektor.

(5) Nedavne izkušnje z uporabo pravil o državni pomoči za ribiški sektor ter zlasti zgornje meje *de minimis* iz Uredbe (ES) št. 1860/2004 in Smernice za pregled državnih pomoči za ribištvo in ribogojstvo ⁽⁶⁾ so pokazale, da je tveganje za izkrivljanje konkurence zaradi pomoči *de minimis* manjše, kot je bilo predvideno v letu 2004.

(6) Izkušnje Komisije so pokazale, da pomoč podjetjem v ribiškem sektorju, ki ne presega 30 000 EUR na upravičenca v obdobju treh let, ne vpliva na trgovino med državami članicami in/ali izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco, kadar skupni znesek takšne pomoči, dodeljene vsem podjetjem v ribiškem sektorju v obdobju treh let, ne presega zgornje meje v vrednosti približno 2,5 % letne proizvodnje v ribištvu. Zato je primerno navesti, da za to pomoč ne velja člen 87(1) Pogodbe. V zvezi s tem je treba upoštevati proračunska leta, kot so določena za proračunske namene v zadevni državi članici. Obdobje treh let bi se moralo spreminjati glede na vsako novo pomoč *de minimis*, kar pomeni, da bi bilo treba za vsako novo dodelitev pomoči *de minimis* določiti skupni znesek take pomoči, dodeljene v zadevnem proračunskem letu in v predhodnih dveh proračunskih letih.

(7) Tudi drugo državno pomoč, ki jo dodeli država članica, je treba upoštevati pri dodelitvi pomoči *de minimis*.

(8) Ukrepi pomoči, ki presegajo zgornjo mejo pomoči *de minimis*, se ne smejo razdeliti na več manjših delov, da bi se lahko za te dele uporabljalo področje uporabe te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 142, 14.5.1998, str. 1.

⁽²⁾ UL C 276, 14.11.2006, str. 7.

⁽³⁾ UL L 10, 13.1.2001, str. 30.

⁽⁴⁾ UL L 325, 28.10.2004, str. 4.

⁽⁵⁾ UL L 379, 28.12.2006, str. 5.

⁽⁶⁾ UL C 229, 14.9.2004, str. 5.

- (9) Pomoč *de minimis* je treba v skladu z načeli, ki urejajo pomoč iz člena 87(1) Pogodbe, šteti za dodeljeno takrat, kadar se zakonska pravica do prejemanja pomoči dodeli upravičencu na podlagi veljavnega nacionalnega pravnega sistema.
- (10) Sodišče Evropskih skupnosti je odločilo, da države članice, potem ko Skupnost izda predpise za uvedbo skupne ureditve trga v določenem sektorju kmetijstva, ne smejo sprejeti nobenega ukrepa, ki bi lahko to ureditev trga ogrozil ali povzročil izjeme od nje ⁽¹⁾. To načelo se uporablja tudi za ribiški sektor. Zaradi tega razloga se ta uredba ne bi smela uporabljati za pomoč, katere znesek je določen na podlagi cene ali količine proizvodov, danih na trg.
- (11) Ta uredba se ne sme uporabljati za izvozno pomoč ali pomoč *de minimis*, ki daje prednost domačim proizvodom pred uvoženimi. Ta uredba prav tako ne velja za pomoč pri financiranju vzpostavitve in delovanja distribucijskega omrežja v drugih državah. Pomoč, ki omogoča sodelovanje na sejmi, raziskave ali svetovalne storitve, potrebne za uvajanje novega ali obstoječega proizvoda na novem trgu, običajno ne predstavlja izvozne pomoči.
- (12) Ta uredba se ne sme uporabljati za podjetja v težavah v smislu Smernic skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah ⁽²⁾ v zvezi s težavami, povezanimi z določanjem bruto ekvivalenta dotacije pomoči, dodeljene tej vrsti podjetij.
- (13) Glede na cilje skupne ribiške politike se ta uredba ne uporablja za pomoč za povečanje ribolovne zmogljivosti in pomoč, ki se dodeli za izdelavo ali nakup ribiških plovil, razen pomoči za posodobitev glavne palube iz člena 11 Uredbe Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike ⁽³⁾.
- (14) Da se zagotovijo preglednost, enako obravnavanje in pravilna uporaba zgornje meje pomoči *de minimis*, morajo države članice uporabljati isti način izračuna. Za lažji izračun in v skladu z Uredbo (ES) št. 1998/2006 je primerno, da se zneski pomoči, ki niso v obliki denarne dotacije, preračunajo v svoj bruto ekvivalent dotacije. Za izračun ekvivalenta dotacije drugih preglednih vrst pomoči razen dotacij, plačljivih v več obrokih, se zahteva uporaba tržnih obrestnih mer, ki veljajo v času dodelitve takšne pomoči. Za enotno, pregledno in enostavno uporabo pravil o državni pomoči bi se morale tržne obrestne mere za namene te uredbe šteti kot referenčne mere, ki jih na podlagi objektivnih meril redno določa Komisija in so objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* ali na internetu. Vendar obstaja možnost, da bo treba najnižji obrestni meri dodati dodatne bazne točke zaradi zagotovljenega zavarovanja ali tveganja, povezanega z upravičencem.
- (15) Da se zagotovijo preglednost, enako obravnavanje in učinkovito spremljanje, je treba to uredbo uporabljati le za pomoč *de minimis*, ki je pregledna. Pregledna pomoč je pomoč, za katero je mogoče vnaprej brez ocene tveganja natančno izračunati bruto ekvivalent dotacije. Takšen natančen izračun se lahko na primer izvede v zvezi z donacijami, subvencioniranimi obrestnimi merami in limitiranimi davčnimi oprostitvami. Pomoč v obliki dotoka svežega kapitala se ne bi smela obravnavati kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če je skupni znesek dotoka javnega kapitala nižji od zgornje meje pomoči *de minimis*. Pomoč v obliki ukrepov rizičnega kapitala, kot je navedena v Smernicah Skupnosti o državnih pomočeh za spodbujanje naložb rizičnega kapitala v mala in srednje velika podjetja ⁽⁴⁾, se ne bi smela obravnavati kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če zadevna shema rizičnega kapitala predvideva kapital samo do zgornje meje pomoči *de minimis* za vsako ciljno podjetje. Pomoč v obliki posojil je treba obravnavati kot pregledno pomoč *de minimis*, kadar se bruto ekvivalent dotacije izračuna na podlagi tržnih obrestnih mer, ki veljajo v času odobritve dotacije.
- (16) Ta uredba ne izključuje možnosti, da se ukrep, ki ga je sprejela država članica, ne bo obravnaval kot državna pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe zaradi drugih razlogov, kot so tisti, navedeni v tej uredbi, na primer pri dotoku svežega kapitala, ker se je odločitev o takem ukrepu sprejela v skladu z načelom tržnega vlagatelja.

⁽¹⁾ Zadeva C-113/2000, Španija proti Komisiji, [2002] ECR 2002 I-7601, točka 73.

⁽²⁾ UL C 244, 1.10.2004, str. 2.

⁽³⁾ UL L 358, 31.12.2002, str. 59.

⁽⁴⁾ UL C 194, 18.8.2006, str. 2.

- (17) Zagotoviti je treba pravno varnost za jamstvene sheme, ki ne morejo vplivati na trgovino ali izkrivljati konkurence in v zvezi s katerimi je na voljo zadosti podatkov, da se lahko zanesljivo ocenijo vsi morebitni učinki. Ta uredba mora zato prenesti splošno zgornjo mejo pomoči *de minimis* v višini 30 000 EUR na upravičenca v posebno jamstveno zgornjo mejo, ki temelji na zajamčenem znesku posameznega posojila, kateremu je jamstvo namenjeno. To posebno zgornjo mejo je primerno izračunati z uporabo metodologije, s katero se ocenjuje znesek državne pomoči, vključen v jamstvene sheme, ki pokrivajo posojila v korist perspektivnih podjetij. Metodologija in podatki, ki se uporabijo za izračun posebne jamstvene zgornje meje, morajo izključevati podjetja v težavah, kot so opredeljena v Smernicah skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah. Ta posebna zgornja meja se zato ne sme uporabljati za priložnostne individualne pomoči, ki se dodelijo zunaj področja uporabe jamstvenih shem, za pomoč, ki se dodeli podjetjem v težavah, in za jamstva za transakcije, ki niso posojila, kot so na primer jamstva za transakcije lastniškega kapitala. Posebno zgornjo mejo je treba določiti na podlagi dejstva, da se lahko ob upoštevanju limitirane mere (neto stopnja neplačil) v višini 13 %, kar pomeni najslabši možni scenarij za jamstvene sheme v Skupnosti, v zvezi z jamstvom v višini 225 000 EUR sklepa, da ima bruto ekvivalent dotacije, ki je enak zgornji meji pomoči *de minimis* iz te uredbe. To posebno zgornjo mejo je treba uporabiti samo za jamstva, ki pokrivajo do 80 % posojila.
- (18) Dolžnost Komisije je, da zagotovi spoštovanje pravil o državni pomoči in zlasti da pomoč, dodeljena na podlagi pravil *de minimis*, izpolnjuje pogoje teh pravil. V skladu s členom 10 Pogodbe morajo države članice spodbujati izpolnjevanje te naloge z vzpostavitvijo potrebnih mehanizmov, s katerimi zagotovijo, da skupni znesek pomoči, dodeljene v skladu s pravilom *de minimis*, ne presega zgornje meje 30 000 EUR na upravičenca ali skupne zgornje meje, ki jo določi Komisija na podlagi vrednosti proizvodnje v ribiškem sektorju na državo članico v obdobju treh proračunskih let. Zato morajo države članice ob dodelitvi pomoči *de minimis* s sklicevanjem na to uredbo obvestiti zadevno podjetje o znesku pomoči in navesti, da gre za pomoč *de minimis*. Poleg tega mora zadevna država članica pred odobritvijo take pomoči od podjetja prejeti izjavo o drugi pomoči *de minimis*, ki jo je prejelo v zadevnem proračunskem letu in dveh prejšnjih proračunskih letih, ter skrbno preveriti, da nova pomoč *de minimis* ne bo presegla zgornje meje pomoči *de minimis*. Upoštevanje zgornje meje se lahko zagotovi tudi z uporabo centralnega registra.
- (19) Da se zagotovi jasnost in ker se zgornja meja pomoči *de minimis* za ribiški sektor razlikuje od zgornje meje pomoči *de minimis* za kmetijski sektor, se sprejme posebna uredba, ki bo veljala samo za ribiški sektor, Uredba (ES) št. 1860/2004 pa se ustrezno spremeni.
- (20) Glede na izkušnje Komisije in zlasti glede na običajno pogostost potrebe po prilagajanju politike državne pomoči ter zlasti ob upoštevanju obdobja uporabe Uredbe (ES) št. 1998/2006 in Uredbe (ES) št. 1860/2004 je primerno, da se obdobje uporabe te uredbe omeji na 31. december 2013. Če bi ta uredba prenehala veljati brez podaljšanja, bi se moralo državam članicam glede shem pomoči *de minimis*, ki so bile v njej zajete, omogočiti prilagoditveno obdobje šestih mesecev. Zaradi pravne varnosti je primerno, da se opredeli učinek te uredbe za pomoč, dodeljeno pred začetkom njene veljavnosti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno podjetjem v ribiškem sektorju, razen za:

- (a) pomoč, katere znesek se določi na podlagi cene ali količine proizvodov, danih na trg;
- (b) pomoč za dejavnosti, povezane z izvozom, kot sta pomoč, ki je neposredno vezana na izvožene količine, in pomoč, ki je vezana na vzpostavitev in delovanje distribucijskega omrežja ali na druge tekoče izdatke, povezane z izvozno dejavnostjo;
- (c) pomoč, ki je odvisna od uporabe domačih proizvodov v breme uvoženih proizvodov;
- (d) pomoč za povečanje ribolovne zmogljivosti, izražene v tonaži ali moči, kot določa člen 3(n) Uredbe (ES) št. 2371/2002, če ne zadeva pomoči za posodobitev glavne palube iz člena 11(5) navedene uredbe;
- (e) pomoč za nakup ali izdelavo ribiškega plovila;
- (f) pomoč, dodeljeno podjetjem v težavah.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi:

- (a) „podjetja v ribiškem sektorju“ pomenijo podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov;
- (b) „ribiški proizvodi“ pomenijo proizvode iz člena 1 Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000 ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ UL L 17, 21.1.2000, str. 22.

(c) „predelava in trženje“ pomenita vse postopke, vključno s postopki za ravnanje s proizvodi, njihovo obdelavo, proizvodnjo in distribucijo v času med iztovarjanjem ali nabiranjem in fazo končnega proizvoda.

Člen 3

Pomoč *de minimis*

1. Za ukrepe pomoči se šteje, da ne izpolnjujejo vseh meril iz člena 87(1) Pogodbe in so zato izvzeti iz zahteve glede priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če izpolnjujejo pogoje iz tega člena ter členov 4 in 5 te uredbe.

2. Skupna pomoč *de minimis*, dodeljena kateremu koli podjetju, ne sme presehati 30 000 EUR v nobenem obdobju treh proračunskih let. Ta zgornja meja se uporablja ne glede na obliko pomoči ali zastavljeni cilj. Obdobje se določi ob upoštevanju proračunskih let, ki veljajo v zadevni državi članici.

3. Če skupni znesek pomoči preseže to zgornjo mejo, ta uredba ne velja za navedeno pomoč ali za del pomoči, ki zgornje meje ne presega. V takem primeru ugodnost te uredbe za ta ukrep pomoči ne velja niti v času, ko se pomoč dodeli, niti v poznejšem obdobju.

4. Skupni znesek pomoči, ki se tako dodeli različnim podjetjem v ribiškem sektorju, ne sme presehati vrednosti na državo članico iz Priloge v nobenem obdobju treh proračunskih let.

5. Zgornje meje iz odstavka 2 se izrazijo kot denarna dotacija. Vsi uporabljeni zneski so bruto zneski, tj. zneski pred odbitkom davka ali drugih dajatev. Kadar se pomoč dodeli v obliki, ki ni dotacija, je znesek pomoči enak bruto ekvivalentu pomoči.

6. Pomoč, plačljiva v več obrokih, se diskontira na vrednost, ki jo ima ob dodelitvi. Obrestna mera, ki jo je treba uporabiti za diskontiranje in izračun bruto ekvivalenta dotacije, je referenčna mera, ki se uporablja v času dodelitve.

7. Ta uredba se uporablja samo za pomoč, pri kateri je mogoče vnaprej brez ocene tveganja natančno izračunati bruto ekvivalent dotacije („pregledna pomoč“). To pomeni zlasti:

(a) Pomoč v obliki posojil se obravnava kot pregledna pomoč *de minimis*, kadar se bruto ekvivalent dotacije izračuna na podlagi tržnih obrestnih mer, ki veljajo v času odobritve dotacije.

(b) Pomoč v obliki dotoka svežega kapitala se ne obravnava kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če skupni znesek dotoka javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.

(c) Pomoč v obliki ukrepov rizičnega kapitala se ne obravnava kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če zadevna shema rizičnega kapitala predvideva kapital samo do zgornje meje pomoči *de minimis* za vsako ciljno podjetje.

(d) Pomoč v obliki vračljivih predujmov se ne obravnava kot pregledna pomoč, kadar skupni znesek vračljivih predujmov presega prag, ki se uporablja na podlagi te uredbe.

(e) Individualna pomoč, predvidena v okviru jamstvene sheme za podjetja, ki niso podjetja v težavah, se obravnava kot pomoč *de minimis*, kadar zajamčeni del posojila, predvidenega v okviru takšne sheme, ne presega 225 000 EUR na podjetje. Če znaša zajamčeni del posojila, kateremu je jamstvo namenjeno, le določen delež te zgornje meje, se šteje, da bruto ekvivalent dotacije navedenega jamstva ustreza istemu deležu veljavne zgornje meje iz odstavka 2. Jamstvo ne presega 80 % posojila, kateremu je namenjeno.

8. Skupaj s pomočjo *de minimis* se v zvezi z istimi upravičenimi stroški ne sme dodeliti še državna pomoč, če bi takšna kumulacija povzročila intenzivnost pomoči, ki presega že določeno intenzivnost za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izjemah ali v odločbi, ki jo je sprejela Komisija.

Člen 4

Spremljanje

1. Če država članica dodeli podjetju pomoč *de minimis*, obvesti to podjetje pisno o znesku pomoči (izraženem v bruto ekvivalentu dotacije) in navede, da gre za pomoč *de minimis*, ob izrecnem sklicevanju na to uredbo, z navedbo naslova in mesta objave v *Uradnem listu Evropske unije*. Kadar je pomoč *de minimis* na podlagi sheme dodeljena različnim podjetjem in se v okviru sheme tem podjetjem dodelijo različni zneski individualne pomoči, lahko zadevna država članica izpolni to obveznost obveščanja tako, da podjetja obvesti o fiksnem znesku, ki ustreza največjemu znesku pomoči, ki se dodeli v okviru sheme. V takem primeru se fiksni znesek uporabi za določitev, ali se upoštevajo zgornje meje iz člena 3(2) in (4). Pred dodelitvijo pomoči pridobi država članica od zadevnega podjetja pisno izjavo ali izjavo v elektronski obliki o kakršni koli drugi pomoči *de minimis*, ki jo je to podjetje prejelo v prejšnjih dveh letih in v tekočem proračunskem letu.

2. Država članica dodeli novo pomoč *de minimis* potem, ko preveri, da se s tem ne bo zvišal skupni znesek pomoči *de minimis*, katero je podjetje prejelo v obdobju, ki zajema zadevno proračunsko leto in prejšnji dve proračunski leti v zadevni državi članici, na raven nad zgornjima mejama iz člena 3(2) in (4).

3. Če je država članica vzpostavila centralni register pomoči *de minimis* za ribištvo, ki vsebuje popolne informacije o vseh pomočeh *de minimis*, ki jih je dodelil kateri koli organ v tej državi, se odstavek 1 ne uporablja več od trenutka, ko register zajema obdobje treh proračunskih let.

4. Država članica evidentira in zbira vse podatke v zvezi z uporabo te uredbe. Takšne evidence vsebujejo vse potrebne informacije, da se ugotovi, ali so bili izpolnjeni pogoji iz te uredbe. Evidence o posamični pomoči *de minimis* se hranijo 10 proračunskih let od datuma dodelitve pomoči. Evidence o programih pomoči *de minimis* se hranijo 10 let od datuma, ko je bila dodeljena zadnja posamična pomoč v okviru takšnega programa. Na pisno zahtevo predloži zadevna država članica Komisiji v 20 delovnih dneh ali v daljšem obdobju, če je tako določeno v zahtevku, vse informacije, ki so po mnenju Komisije potrebne za oceno, ali so izpolnjeni pogoji iz te uredbe, ter zlasti skupni znesek pomoči *de minimis*, ki sta ga prejela katero koli podjetje in ribiški sektor zadevne države članice.

Člen 5

Prehodne določbe

1. Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno pred njenim začetkom veljavnosti, če izpolnjuje vse pogoje iz členov 1 do 3 ter po potrebi člena 4. Vsako pomoč, ki ne izpolnjuje navedenih pogojev, oceni Komisija v skladu z ustreznimi okviri, smernicami, sporočili in obvestili.

2. Za vsako pomoč *de minimis*, dodeljeno med 1. januarjem 2005 in šest mesecev po začetku veljavnosti te uredbe, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe (ES) št. 1860/2004, kolikor velja za ribiški sektor do začetka veljavnosti te uredbe, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril člena 87(1) Pogodbe in je zato izvzeta iz zahteve glede priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe.

3. Po prenehanju veljavnosti te uredbe lahko izvajanje kakršne koli pomoči *de minimis*, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe, poteka še nadaljnjih šest mesecev.

Člen 6

Dopolnilo

Uredba (ES) št. 1860/2004 se spremeni:

(a) V naslovu se besede „in ribiškem sektorju“ nadomestijo z besedo „sektorju“.

(b) V členu 1 se besede „kmetijskem ali ribiškem sektorju“ nadomestijo z besedama „kmetijskem sektorju“.

(c) V členu 2:

(i) v točki 2 se besede „razen ribiških proizvodov, kot so opredeljeni v točki 5“ nadomestijo z besedami „razen ribiških proizvodov, kot so opredeljeni v členu 1 Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000“;

(ii) točke 4, 5 in 6 se črtajo.

(d) V členu 3(2) se tretji pododstavek črta.

(e) V členu 4(2) se besedi „in ribištvo“ črtata.

(f) V drugem pododstavku člena 4(3) se besedi „ali ribiški“ črtata.

(g) Priloga II se črta.

Člen 7

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Veljati preneha 31. decembra 2013.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 24. julija 2007

Za Komisijo

Joe BORG

Član Komisije

PRILOGA

Skupni zneski za ribištvo na državo članico iz člena 3(4)

(EUR)

BE	11 800 000
BG	433 000
CZ	1 008 000
DK	57 650 000
DE	48 950 000
EE	3 718 000
IE	8 508 000
EL	18 015 000
ES	127 880 000
FR	138 550 000
IT	94 325 000
CY	1 562 000
LV	3 923 000
LT	5 233 000
LU	0
HU	740 000
MT	255 000
NL	35 875 000
AT	620 000
PL	21 125 000
PT	15 688 000
RO	524 000
SL	338 000
SK	1 133 000
FI	7 075 000
SE	11 153 000
UK	102 725 000